

მართება

ფასი 40 კაპ.

№ 115

ორგანო აზიურ-კავკასიის სოციალ-დემოკრატიულ რესპუბლიკის

№ 115

თფილისის გუბერნიის კომისარიატთან არსებული საგანგებო მფრინავი რაზმის ოფიცრები და მფრინავი უფროსები მუშაობენ აუწყებენ ამხანაგებს და ნაცნობთ რომ 1 ივნისს ს. ყაზბეგში ბალშევიკებთან ბრძოლის დროს გმირულად დაიღუპა

ახ. თაღორა სოსაძე.

პანაშვილი და გამოსვენება ქვაშეთის წმ. გიორგის ეკლესიიდან 7 ივნისს დილის 10 საათზე. დაკრძალვა ქუთაისის სასაფლაოზე.

გულ-მოკლული მშობლები: მინა და მასიკო, მშა და დები: ნიკიფო, აგრაფინა, ვარდო და ნინო მელიქიანიძეები, სიძეები: ავალი ლოლაძე და თეიმურაზ ნაცვალაძე, უფროსი მუშაობენ ავტობუსით ნათესავთ და მეგობრებს, რომ ქ. თფილისში, 3 ივნისს, ტრაგიკულად გარდაიცვალა მათი ძვირფასი და საყვარელი ამირ-კავკასიის მეორე ცხენოსანთა ასეულის ჯარისკაცი

დოლიძეალო განიკოვს კა გელიძეალო

მიცვალეს ქ. თფილისიდან წასვენებენ გურიაში 4 ივნისს საღამოს რკინისგზის სააგადმყოფოდან, დაკრძალვა კი მოხდება ს. ახალშენში შაბათს 8 ივნ. ნაშუადღევს.

უზომო მუშაობებით გულ დაწყვიტონ დაი და სიძე ფატი მასიკოს ასული და მელიქიანიძე აღმასხანის ძე სინარულიძეები, ავტობუსებზე მუშაობენ და ნათესავებს, რომ ქ. თფილისში 3-ს ივნისს, რკინისგზის სააგადმყოფოში გარდაიცვალა ტყვეთი დაჭრილი თფილისის კულტურ-ტექნიკური სასწავლებლის მოწვევ და ჯარისკაცი ამირ-კავკასიის ცხენოსანთა მეორე ასეულის

დოლიძეალო განიკოვს კა გელ პონაძე

რომლის გამოსვენება მოხდება 4 ივნისს, თფილისის რკინისგზის სააგადმყოფოდან საღამოს, დასაფლავება კი დანიშნულია შაბათს 8 ივნისს, ნაშუადღევს, სოფელ ახალშენში—გურია.

წავის რამოვება

ოსმალეთთან საზავო ხელშეკრულება უკვე ხელმოწერილია. განხორციელდა ჩვენი ხალხის უცნობა: საშინელი სისხლის ღვრა შესწდა. როგორია წავის პირობები? გვეძლევა თუ არა საშუალება თავისუფალ განვითარებისათვის, უზრუნველყოფილია თუ არა რამდენიმე თანამეცხვენი მონაცემები?

საუბედუროდ ოსმალეთთან შეკრული წავი ცილებით უფრო საზარალო გამოდგა, ვინც ჩვენ ამას მოგვითხრობდა: ჩვენი ხალხის რესპუბლიკის ჩამოშორება ჩვენი ძველი კულტურის აგებნი—გადავხდით და მხსენით, დაგვარგეთ ჩვენი ქვეყნის კარი ახალციხე-ყოველთაისი აქედან მოდოდა ჩვენს ქვეყანაში მტერი, ამ ადგილებში იღვრებოდა სისხლი ჩვენ მამა-პაპათა, რომელთაც კარგათ ესმოდათ მათი სტრატეგიული მნიშვნელობა. ახალციხე-ახალქალაქის დაკარგვით ჩვენი ქვეყანა ემსგავსება უკარო სახლს, რომელშიაც ყველას თავისუფლად შეუძლია შესვლა.

მეტო სამიშოა წავის პირობის მეორე მხლიც: ოსმალეთს უფლება ეძლევა საერთაშორისო ომის დასრულებამდე თავისი ჯარები გაატაროს ჩვენი რკინისგზით, უფლება ეძლევა საკურობების დროს ჩვენს ქვეყანაში იქნას მტერი, ამ სადგურზე დასვენოს. და გადასვლის დროს ოსმალეთის ჯარს შეუძლია საკურო სურსათი და ფურცელი ჩვენში შეიძინოს. ოსმალეთს უფლება არ აქვს ჩვენს მინარესს სუფიერებაში ჩაეროს, მაგრამ თუ ჩვენმა ჯარმა საკუთარ ძალით ვერ შესძლო რკინისგზაზე წესრიგების აღდგენა, მას ნება ეძლევა თითონი აღადგინოს წეს-რიგი. ასეთია წავის მთავარი მტლები.

ამავე დროს ჩვენი საზღვრები გაუსწორებელი რჩება ადგილობრივების მხრიდან, რასაც ემყარა არ არის სათანადოთ გამოიყენებენ სომეხი და მუსულმანი ნაციონალისტები. ოსმალეთთან წავი შეკრულ აგრეთვე ამირ-კავკასიის მუსულმანებმა და სომეხებმა. მიღებულ ცნობების თანახმად, ოსმალეთს უყვინია ადგილობრივების და სომეხების დამოუკიდებლობა.

ამ რიგით ამირ-კავკასია და კერძოდ საქართველო გამოვიდა საერთაშორისო ომის ცეცხლიდან და წავი შეკრა. დადლილი მოქალაქე დღესასწაულობს, ის წინდაწინ ეძლევა განცხრობის მშვიდობიან ცხოვრების მოლოდინში.

საუბედუროდ, ზემი უსაფუძვლოა, ხანმოკლეა სინარული და გან-ხრობა. დებულება: ვისაც წავი სურს, ემზადოს ომისთვის—არასოდეს არ ყოფილა სხე საფუძვლიანი, როგორც დღეს არის. წავი, შეიძლება ითქვას, ბევრი ახალი მტერი შეგვიძინა.

რუსი იმპერიალისტები, ამირ-კავკასიის ველური ტომები, ადგილობრივების და სომხების ნაციონალისტები—ერთმანეთს ეგებობენ ჩვენი ქვეყნის ამოგდების საქმეში. თუ ოსმალეთმა მართლა გაატარა ჩვენი რკინისგზით ჯარი—ჩვენ ვიბრძო ჩავიდგება ძლიერი ინგლისი, რომელიც იმას მიიჩნევს მოახერხებს, თუ საკუთარი ჯარები ვერ გადასხა, რომელიმე მეზობელი მოგვისის და აგვიკოს. ამას ჩიადენს, რასაკვირველია, არა ბოროტებით, არამედ ოსმალეთ-გერმანიის გავლენის შესასხტებლით. გადამტრებული არ იქნება ვაქვით, რომ წავის შეკრული ჩვენ ახალ ომის შესაძლებლობაში გადავდგავართ.

გარდა ამისა თვით ოსმალეთი არ არის სანდო. თუ კი მას გარემოება შეუწყობს ხელს, წავის დარღვევას, რასაკვირველია, არ ითაკლებს. ფორმალურად ერთი თვის ვადა დადებული წავის რატიფიკაციისათვის, ამ ერთი თვის განმავლობაში სტამბოლში შეუძლიათ წავის პირობები დაამტკიცონ არ არ დაამტკიცონ. გარდა ამისა ჯარების გადაყვანის დროს ის ყოველთვის იშვების სახაზს, რომ პირობების დასრულება ჩვენ დაგვიბრალოს და თავის მხრივ წამოგვიყენოს ახალი პირობები. ყველაფერი ეს დამოკიდებული იქნება ერთი მხრივ იმაზე, თუ როგორ წავი ოსმალეთის საქმე მეომარ სახელმწიფოებთან, გაიმარჯვებს ის იქ, თუ დამარცხდება, და მეორე მხრივ იმაზე, თუ რა ძალა გვეყოლება ჩვენ და შევძლებთ თუ არა ანარქიის მოშლისას. თუ ოსმალეთის შტაბმარშალმა ოლენე მაინც გამოგვთდა და ჩვენ ძალა არ მოგვცაბა, ეჭვი არ არის, ის წავის პირობებს დაარღვევს და კვლავ გააჩაღებს ჩვენთან საომარ მოქმედებას, რომ საბოლოოდ დაგვიყრას.

ასეთია ახალი წავი. აქედან მხოლოდ ერთი გამოსავალი გვაქვს საქართველოს დემოკრატებს: მან უნდა მქონდეთ შეკრას თავისი რაზმები და ანარქია აღაგმოს და ამავ დროს ხელი შეუწყოს მთავრობას ჯარის შედგენაში.

ჯარი და წეს-რიგის დაცვა—ი რა მოგვეცემს ნამდვილ წავს და გვიხსნის ჩვენ ოსმალეთის ბატონობისაგან. სხვა გზა არა გვაქვს.

შინაური მოწინააღმდეგეანი

საქართველოს დემოკრატია ახლა ყველაზე უფრო კრიტიკული დრო დაუღდა. იმ დემოკრატია, რომელმაც სახელგანთი მებრძოლები მისცა მთელ რუსეთის რევოლუციის, იმ დემოკრატია, რომელიც ასეთი თავგამოდებით იცავდა შინ და გარეთ რევოლუციურ წესრიგებს, რომ ამით ეხსნა რევოლუციის მონაპოვარი დაკარგვისაგან და ხალხისთვის შეინარჩუნებინა ის, რაც ამდენი ხნის ბრძოლით

და სისხლის დაღვრით არის შეძენილი; დღეს მას ყველაზე საშინელი მტერი უჩნდება გარედან და შიგნიდან. გარედან—ოსმალეთის საზავო პირობები, რომლის განხორციელება ადგილობრივი მტრის სრულ ანექსიით გადაიქცევა და ასე ოსმალეთის მონებათ გვაქცის; შინაურებაში—გაკანონებული ნაციონალისტები და თავზე ხელაღებული ბალშევიკები, რომელთაც სწამთ მხოლოდ დემოკრატიათთან ბრძოლა, დემოკრატის ცუდად ხსენება, მისთვის ხელის შეშლა და არე-დარევის წარმოშობა.

ბალშევიკები თუ ამას სოციალისტური რევოლუციის სახელით სჩადიან, რომელიც ჩვენს კურთხეულ ქვეყანას განვითარებულ და ეკონომიურად დაწინაურებულ ლეზბუმიდან უნდა მოგვლინოს, სამაგიეროდ ნაციონალ-დემოკრატები, „საქართველოს“ რედაქციის გარშემო მოკალაფებულნი, აქვე ჩვენს რევოლუციის სიამაყეს, თფილისის შუთათა საბჭოს ებრძვიან.

საქართველოს ტერიტორიაზე მუშაობნათ და სომეხთა მთავრობებს უნდათ თავის დროსა ადარდონ. ამას ჩვენ ვიწინააღმდეგებით. მაგრამ ნაციონალისტებს სურთ ამ ბრძოლაშია ხელი შეეზლონ და სწორით ამ დროს იწყებენ კამპანიას თფილისის მუშების წინააღმდეგ, რომელნიც ერთი-ერთი საიმედო და რეალურ ძალას წარმოადგენენ საქართველოს ნორჩი რესპუბლიკისთვის.

მუშათა საბჭომ 30 მილიონ მანეთის მოგროვება განიზრახა თფილისში თავდაცვის საქართველოსთვის, ქუთაისში ამავე მიზნით მთელ გუბერნიისა აგროვებენ 10 მილიონ მანეთს. ეს რასაკვირველია ჩვენს ფინანსებს რამდენიმე გაუმჯობესებს. მეორე მხრივ ეს ჩვენ კრიტიკულ მდგომარეობიდან გამოგვიყვანს, ეს მართლა გმირული საშუალებაა, რომელსაც ჩვენი გმირები დრო-შაობილს ჩვენგან. მაგრამ „საქართველოს“ რათ უნდა განიზრახოს. მას უნდა ოსმალეთის წინაშე ქედის მობრახა, რომ ამით რევოლუციის ბოლო მოუღონ—და თავის მემამულეთა დარღვეული ინტერესები კვლავ აღადგინონ. და იმ ამ მიზნის ისინი მზათ ირინთ დასაშობლად წავის საქმეშია კი მუშათა დემოკრატის წინააღმდეგ საქართველოს დამოუკიდებლობა ხომ მათი იდეალი იყო, მაგრამ ამ დამოუკიდებლობის დაცვაში ისინი ამით სწორით ხელს შეშელონთ გამოიადიან. ვაჭრებს რომ ფული გადავხდევინოთ ქვეყნის დასაცავათ ამა როგორ შეიძლება. მეტი იგივე ნაციონალ-დემოკრატების ნებადაურთველად. ეს თურმე საშინელი ანარქისტობა ყოფილა, ორ მთავრობიანობა და სხვა ასეთი საშინელება, რომელიც თურმე უეჭვლოდ დაგვლუპავს. მეთი-ხელი ადგილათ მივხედვა, რა შეუძლის გვერმა აწუხებთ ამ „საქართველოს“ გმირებს. მათ ღიონდ რევოლუციის გაუტეხონ სახელი და თვით საქართველოს არსებობასაც კი ანაცვალებენ. ასეთია ამ ახალ მოგვნილი სახელმწიფოებრივი პარტიის მთელი ავლა-დიდება. და ესენი ფეკტობენ ამ გზით ჩვენი ქვეყნის საუკეთესო აშენებას. საბრალო საქართველო, საბრალო დემოკრატია ამითი შესხდვარე!

ჩვენ რომ ღრბათ არ გვემადეს ხალხის სიმწიფე, რომელიც მათ ასეთ ლათიებს ზიზღით უარყოფს, სასოწარკვეთილებას მივეცი-მოდით. მაგრამ ჩვენ გვეწმს ხალხის სალი ინსტრუქტი, მისი ალღო, რომლის შეწეობით ის სისწორით ატყობს, ვინ არის მისი მოყვარე, და სად ბუდობს მისი ქალაქნა მტერი, ტკბილი სიტყვით რომ ეპარება და ლახვარს კი უშხადებს.

ამიტომ ჩვენ არ გვეშინია ამ იერიშების. თუ გარე ტლანქმა ძალამ არ გასრისა ჩვენი ოპორტი რესპუბლიკა, ქართველი დემოკრატია ერთხელ კვლავ დაიბრუნებს ქვეყანას, რომ მას დიდი შემოქმედებითი ნიჭი შესწევს და დაუშრეტელი წყარო აქვს ენერჯის ხალხის ცხოვრების კეთილათ მოსაწყობათ.

დემოკრატულ რესპუბლიკას მხოლოდ გარეშე ძალა თუ დაგვიმზობს, თორემ შინაური მოწინააღმდეგენი მის ხელის შეტებას ვერც კი შეებდავენ.

დემოკრატია სძლებს ანარქისტ-ბალშევიკებსა და კონსერვატორ-რეპუბლიკურ ნაციონალისტებსაც, რომ განმტკიცოს სახალხო წყობილება და დემოკრატული წესები.

ჩვენი მოკავშირეების სა-უკადლომო

განეთი ემსახურება დღიურ—კირიგარასს. ამისთვის საკურო ჩვენი დაბა-ქალაქებიდან და სოფლებიდან ცნობები მოსდიოდეს რედაქციას: საზღვარ გარეთის და ზოგიერთ ადგილობრივ გაზეთებსაც საგანგებო კორესპონდენტები ყუთ სხვადასხვა ადგილებში. ეს კორესპონდენტები განსაზღვრულ გასამგელოს იტებენ და მხოლოდ განეთის საქმეს ინდომებენ თავისუფალ დროს და ცოდნას.

ჩვენში დიდ მოვლობა აწევს კორესპონდენტს, რადგან ჩვენი ქვეყნის ცხოვრება სრულებით არ არის შესწავლილი, ჩვენ არ მოგვეგონება რიგინი სტატისტიკა, არ ვიცით დანამდვილებით რომელ ყუთზე რა ჯურის ხალხი ცხოვრობს, რა ხელობას მისდებს და სხვ. განსაკუთრებით დღეს არის საქარო რიგინი კორესპონდენტები რადგან ჩვენი ქვეყნის ბევრი ადგილი მტრისგან არის აკლემული, ბევრგან ვერთ წოდებულ ბალშევიკების მოგაწვობამ აწევა ცხოვრება და ხალხი მშვიდობიან ცხოვრებას ჩამოაშორა.

ჩვენ შეძლება არ გვაქვს ჯამაგირიანი თანამშრომლები ვიყოლოთ და ამიტომ ჩვენი ამხანაგების შეგნებას და საქმის სიყვარულს ვეყრდნობით. ამხანაგებიც არ გვდლატობენ, მაგრამ საუბედროდ, ყველას სწორით არ ესმის თავისი ანაზღაურება. ზოგი კორესპონდენტი პირად ანგარაშების გასწორებას უნდება და რედაქცია ხშირათ შეცდომაში შეყვას; ზოგი ერთობ დიდ თავმჯავრობას იჩენს და თუ ერთხელ-ორხელ წერილი არ დაუბეჭდეს—გაიბტება და სულ დანებებს წერისათვის. ყველაზე უფრო ის არის, რომ ზოგი კორესპონდენტი იმის მაგიერ, რომ მომხდარი ამბავი აინაზღაურდეს, დაუსრულებლად მსჯელობას იწყებს და რედაქციას დროს აკარგვინებს ასეთ მსჯელობის გასაცნობათ. საერთოდ კორესპონდენტობა დაბადე ხელმობათ არის მიინტერესება და ამიტომ ზოგს კიდევ ეთავილებს წერა. ამიტომ ხდება სხვათა შორის, რომ ღინც რიგინათ იცის ქართული გნა ის პრანციპიალურ ხასიათის წერილებს გზავნის სოფლიდან; ხამაგიერთი ხშირათ ისეთი კორესპონდენტები მოგვდის, რომ კაცი თავს ვერ გაართვებს: ზის რედაქციის თანამშრომელი, ასწორებს კორესპონდენტის, ამოკლებს, აშხალაშინებს და ბოლოს რამდენიმე სტრუქტიონი რჩება ხელში.

უნდა ავინაზღაურდეთ, რომ კარგად დაწერილი კორესპონდენტის ხშირათ მეტი სარგებლობის მოტანა შეუძლია მკითხველისათვის, ვინც მოწინავე წერილს და კორესპონდენტობა საპატივო და პასუხაგები საქმეა.

ამიტომ მივმართეთ ჩვენს პარტიულ ორგანიზაციებს—აღმოგვიჩინონ დახმარება. აირჩიონ მცოდნე პარები და ხელი შეუწყონ მათ კორესპონდენტის მოვლოების ასრულებათ. კორესპონდენტებმა უკრად-ლდება უნდა მიაქციონ საზოგადო მნიშვნელობის ფაქტებს და მოგვინებს და პირად კინკლაობაზე ხელი აიღონ. ტენიკურის მხრივ კორესპონდენტი უნდა ეცადოს მოკლეთ და გარკვევით აღინაზნოს ესა თუ ის მოვლოება, ასწეროს მოუდგომლიათ და მარტივი ენით. მან უნდა მიამბოს ფოტოგრაფს: ფოტოგრაფმა უნდა უნდა გადაიღოს სურათი ისე, როგორც ის სინამდვილეშია. ასევე უნდა მოიქცეს კორესპონდენტიც. მანის მისი შრომა ნაყოფიერი და საზოგადოებისათვის სასარგებლო იქნება.

ჩვენი რედაქცია განვივობით სთხოვს პროვინციულ ამხანაგებს, ნუ დაიშურებენ შრომას და ენერჯიას ამ დიდი საქმისათვის: ხშირ-ხშირათ მოგვეყოლონ კარგი კორესპონდენტიები.

პ რ მ ს ა

„სახალხო საქმე“ საქართველოს საზღვრების შესახებ წერს:

ყოველს სახელმწიფოს აქვს საზღვრები, რომლებსაც დაცვა უნდა და გამაგრება. დამოუკიდებლობის გამოცხადების დროს საქართველოს რესპუბლიკის საზღვრები განიცხადებულა არა ყოფილა, რადგანაც განსაკუთრებულ პირობებში მოგვიხდა ამ დამოუკიდებლობის გამოცხადება. მაგრამ სულ

მოკლე ხანში ჩვენ დაგვირგვინება საზღვრების დაცვა-გამაგრება. ამისთვის უპირველესად ყოველსა საკურო სასაქართველოს ტერიტორია გაიწინდოს ისეთი შეიარაღებული ელემენტებისაგან, რომლებიც საქართველოს სუვერენობას არა სცნობენ და საქართველოს მთავრობას არ ემორჩილებიან. ამ მხრივ ჯერ კიდევ ბევრი რამ არის გასაკუთრებელი როგორც სომხების მხრივ ისე დარიალის ხეობასა და ტფილისის გუბერნი, განსაკუთრებით ეს უნდა ითქვას ტფილისის გრძელდება ადგილობრივ მცხოვრებთა თვითნება მოქმედება. თფილისის გუბ. ეს რაიონი დაუყოვნებლივ უნდა გაიწინდოს საქართველოს საწინააღმდეგო ელემენტებისაგან და აღდგენილი იქნას მტკიცე საზღვრები, რომლის შეგნითაც შეუზღუდველად უნდა განხორციელდეს და განმტკიცდეს საქართველოს სუვერენიტეტი.

საქარო მთავრობამ და ეროვნულმა საბჭომ უნდა უნდა მიაქციონ ამ ფრიად მნიშვნელოვან საქმეს და დაგვიანებით საქმე კიდევ უფრო არ გაართულონ.

დავალები

ნათანხმი. ჩემო ძებო, ჩემო რებო! ოსმალეთის მოთხოვნას არა აქვს საზღვარი. ბათუმთან იათად და შეთხვევით გამოაჯვებოთ თავბრუ დასხმული ახალგაზრდა საქართველოს ყოველი მიუღებელი მოთხოვნილებების უყრებენ. ისინი უკვე ეპოტინებინ ჩვენს არსებობას. ისინი არა ჯერდებიან ბათუმს. მათ აღარ ახსოვთ ჩილბო, სიაცე მათ გამოვიზღუდებოთ ქართველურმა გმირობამ მწარე დამარცხება მოუტანა. თვემ ყველამ კარგათ იცით, თუ რას მოგვიტანს ოსმალეთის დამოუკიდებლობა: სიმშლის, ჩვენი საზღვრის გადაწყვეტა, ცოლმელების აწიოკება. და სისხლითა და ტანჯვით მოპოვებულ თავისუფლების დაკარგვას. ნუ თუ ეხლა, როდესაც ქართველი ერთი ფეხზე დამდგარი, როდესაც ყველა კუთხე საქართველოს შეიარაღებული და მისწრაფვის სამშობლოს დასაცავათ, რომ მტერი უსიკვდილოთ არ დაუშობს არც ერთი მტკივნეული ჩვენი გმირი წინაპრების სისხლით მოკლული სამშობლო მიწისა, ნუ თუ ეხლა ჩვენ ლაჩრულათ და უსიტყვო უნდა დავემორჩილოთ ოსმალთა უსაზღვრო მოთხოვნის საშობლო და თავისუფლება. ჩვენ კიდევ მოვავრთებთ თათრებს ძველ დროს, როდესაც ისინი ვერ უძლებდენ ჩვენს გმირობას და უკანვე ბრუნდებოდენ ჩვენი სამშობლოდან. მისე, მედგრაო! ჩვენი ღვინი უნდა იყოს დღედან ამ გამაგრება და დამოუკიდებლობის და თავისუფლების შენარჩუნება, ან და გმირული სიკვდილი. თუ დაგვიმარცხებ, სიკვდილი და განადგურება მაინც არ აგვცდება. მისე, თუ დაგვირგვინდა, ვიომით გმირულათ.

პოლოკონიკი ყარალაშვილი. *)

ფოთი. 3 ივნისის სხდომაზე ფოთის ქალაქის საბჭომ მოისმინა მოხსენება საბჭოს თავმჯდომარის ჩიტაიასი საქართველოს დამოუკიდებელ რესპუბლიკად გამოცხადების შესახებ. ამავე საგანზე წაკითხულ იქნა ქალაქის საბჭოს ს. დ. ფრაქციის დეკლარაცია, რის შემდეგ საბჭომ მიიღო შეწყვეტი რევოლუციის: ფოთის ქალაქის საბჭო იწონებს მთავრობის მიერ გადადგმულ ნაბიჯს საქართველოს დამოუკიდებელ რესპუბლიკად გამოცხადების შესახებ, მხარს უჭერს რესპუბლიკის მთავრობის და ყოველ ღონეს ამხარს ნორჩი დემოკრატული რესპუბლიკის გასამაგრებლათ და ასაკვებლათ.

ფოთი. 2 ივნისის ფოთში მოეწყო მიტინგი, რომლის მიზანს შეადგენდა საქართველოს რესპუბლიკის გამი ცხადებით შექმნილ მდგომარეობის გარკვევა. მიტინგი მოწვეულ იყო მ. და ჯ. საბჭოს განკარგულებით. ილაპარაკეს ქალაქის, მუშათა და ჯარისკაცთა საბჭოს და პარტიის წევრებმა.

*) წავი ოსმალეთსა და საქართველოს შორის ამ დიდი თემეცა შეკრულია, მაგრამ ამ დებუმას მაინც ვებედავთ. ჩვენ აუცილებლათ მიგვიჩინა დღევანდელ პირობებში შეიარაღებული ძალის ყოლა, რომელიც უნდა დაცივს საქართველოს დამოუკიდებელი რესპუბლიკა, როგორც ვარემე, ისე შენარჩუნდეს ადრინდელი რედაქცია.

